

szego rozporządzenia uważa się przedsiębiorstwa, trudniące się wyprawianiem skór z włosami na futra, z zachowaniem włosów.

§ 2. Koncesji udziela Minister Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 3. Podanie o koncesję winno zawierać:

- 1) imię i nazwisko lub firmę ubiegającego się o koncesję oraz jego miejsce zamieszkania lub siedzibę,
- 2) opis przedsiębiorstwa, określający rodzaj i ilość maszyn i urządzeń,
- 3) plan finansowania produkcji z podaniem rodzaju i wysokości kapitałów przeznaczonych dla założenia i prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 4. Akt koncesji wymieni osobę koncesjonariusza i miejsce położenia przedsiębiorstwa, jego zakres i przedmiot działania oraz szczególne warunki koncesji.

§ 5. Podanie o udzielenie koncesji (§ 3) na dalsze prowadzenie istniejącej garbarni futrzarskiej należy złożyć w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Minister Przemysłu Lekkiego może w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego cofnąć koncesję, udzieloną na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Istniejące garbarnie futrzarskie zaprzestają swej działalności i podlegają likwidacji:

- 1) po upływie terminu, przewidzianego w § 5, w przypadku niewniesienia w tym terminie podania o udzielenie koncesji,
- 2) w ciągu jednego miesiąca od dnia doręczenia decyzji Ministra Przemysłu Lekkiego, zawierającej odmowę lub cofnięcie koncesji.

§ 8. W razie prowadzenia garbarni futrzarskiej bez koncesji stosuje się odpowiednio przepisy art. 140 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) z późniejszymi zmianami.

§ 9. 1. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do garbarni futrzarskich, stanowiących przedmiot działalności lub część składową przedsiębiorstw państwowych, central spółdzielczo-państwowych oraz przedsiębiorstw, pozostających pod zarządem państwowym.

2. Minister Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w drodze zarządzenia, ogłoszonego w Monitorze Polskim, może zwolnić poszczególne kategorie garbarni futrzarskich od obowiązku uzyskania koncesji.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu Lekkiego.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

9

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 stycznia 1951 r.

w sprawie ustalenia siedziby i właściwości terytorialnej wyższego urzędu górniczego.

Na podstawie art. 189 prawa górniczego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 85, poz. 654, z 1938 r. Nr 91, poz. 627, z 1947 r. Nr 24, poz. 93 i Nr 65, poz. 383) zarządza się, co następuje:

§ 1. Siedzibą wyższego urzędu górniczego jest miasto Katowice.

§ 2. Terytorialny zakres działania wyższego urzędu górniczego obejmuje cały obszar Państwa.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1947 r. o ustaleniu siedzib i właści-

wości terytorialnej wyższych urzędów górniczych (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 2, poz. 4).

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Górnictwa.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

10

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 stycznia 1951 r.

w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy za rok 1951.

Na podstawie art. 13 ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 250) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się dla podatników podatku gruntowego obowiązek uiszczenia bez wezwania organu finansowego w terminie do dnia 28 lutego 1951 r. zaliczki na podatek gruntowy za rok 1951 w wysokości 60% wymiaru podatku, ustalonego za rok 1950.

2. Przy ustalaniu kwoty zaliczki (ust. 1) uwzględnia się ulgi, przyznane podatnikom podatku gruntowego na podstawie art. 11 ust. 1—5 i art. 15 ust. 2 pkt 1) lit. b) ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym oraz rozporządzeń Ministra Finansów z dnia 15 września 1950 r. w sprawie obniżenia podatku gruntowego dla członków zrzeszeń uprawy ziemi (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 392) i z dnia 18 października 1950 r. w sprawie obniżenia podatku gruntowego podatnikom, których grunty weszły w skład rolniczych spółdzielni produkcyjnych lub zrzeszeń uprawy ziemi (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 438).

§ 2. 1. Podatnikom podatku gruntowego, objętym

zobowiązaniami, wynikającymi z planowego skupu zboża w roku gospodarczym 1950/51, wysokość zaliczki, określonej w § 1 ust. 1, obniża się do 50% wymiaru podatku, ustalonego za rok 1950, jeżeli podatnicy ci w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r. dokonali dostaw zboża w ramach ustalonego rocznego planowego skupu oraz jeżeli ich łączna podstawa opodatkowania w roku 1950 nie przekraczała równowartości 10.800 zł.

2. Przy określaniu równowartości podstawy opodatkowania (ust. 1) przyjmuje się równowartość przeliczoną zgodnie z ustawą z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

§ 3. 1. Podatnikom podatku gruntowego, objętym zobowiązaniami, wynikającymi z planowego skupu zboża w roku gospodarczym 1950/51, którzy nie dokonają w terminie do dnia 28 lutego 1951 r. dostawy zboża w ramach ustalonego rocznego planowego skupu zboża, wysokość zaliczki, określonej w § 1 ust. 1, podwyższa się do 75% wymiaru podatku, ustalonego za rok 1950.

2. Podatnicy, określani w ust. 1, obowiązani są

uiścić w życie całość zaliczki albo jej część odpowiadającą równowartości zboża, nie dostarczonego w ramach ustalonego rocznego planowego skupu zboża za rok gospodarczy 1950/51.

3. Równowartość jednego kwintala żyta i pozostałych zbóż dla celów, określonych w ust. 2, przyjmuje się według cen zboża, płaconych producentowi w roku gospodarczym 1950/51 przez punkt skupu, właściwy dla miejsca położenia gospodarstwa rolnego.

§ 4. Całość lub część zaliczki płatna w życie (§ 3 ust. 2) nie może być uiszczona w gotówce. Kwoty wpłacone na poczet zaliczki płatnej w życie nie podlegają zwrotowi; będą one zarachowane na podatek gruntowy wymierzony za rok 1951 lub na inne należności, oparte na wymiarze tego podatku.

§ 5. W sprawach poboru zaliczki w życie (§ 3 ust. 2), nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem, stosuje się odpowiednio przepisy § 5 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. w sprawie obowiązku uiszczenia przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 254) oraz przepisy wydane na podstawie tego rozporządzenia.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Finansów, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Handlu Wewnętrznego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

11

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 stycznia 1951 r.

w sprawie wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziemi Odzyskanych.

Na podstawie art. 66 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Ziemi Odzyskanych z dnia 17 lutego 1948 r. w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziemi Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 82 oraz Nr 49, poz. 376).

§ 2. 1. Wywóz poniemieckich maszyn, narzędzi i urządzeń technicznych z obszaru Ziemi Odzyskanych wymaga zezwolenia prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

2. Przepis ustępu poprzedzającego nie stosuje się do maszyn, narzędzi i urządzeń technicznych, które:

- 1) znajdują się w posiadaniu jednostek gospodarki społecznej albo
- 2) nadają się do wykorzystania wyłącznie dla celów gospodarstwa domowego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

12

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 stycznia 1951 r.

w sprawie terminu wpłacania wkładów oszczędnościowych przez uczestników funduszu B-rolnictwa Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

Na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 10, poz. 74, Nr 36, poz. 256 i Nr 52, poz. 415 oraz z 1949 r. Nr 7, poz. 42 i Nr 21, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnicy, opłacający za rok 1950 podatek gruntowy od podstawy opodatkowania przekraczającej 240 tysięcy dotychczasowych złotych w stosunku rocznym, obowiązani są bez wezwania organu finansowego

uiścić w terminie do dnia 28 lutego 1951 r. na poczet rocznego wkładu oszczędnościowego na rok 1951 kwotę, stanowiącą 60% rocznego wkładu oszczędnościowego, ustalonego na rok 1950.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

13

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 stycznia 1951 r.

w sprawie trybu ujawniania w księgach wieczystych przeliczenia wierzytelności hipotecznych.

Na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sady, prowadzące księgi wieczyste, dokonywają przeliczenia wierzytelności hipotecznych w wykonaniu art. 8 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459), stosując w odpowiednich przypadkach przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie określenia stosunku przeliczenia niektórych zobowiązań (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 461 i Nr 51,

poz. 471), i ujawniają w księgach wieczystych, dokonane przeliczenie.

§ 2. Przeliczenie (§ 1) może być dokonane na wniosek lub z urzędu.

§ 3. Przeliczenie z urzędu dokonane będzie jedynie, gdy przedmiotem nowego wniosku o wpis jest już istniejąca hipoteka lub gdy przedmiotem wniosku jest wpis hipoteki na mocy aktu zeznanego przed dniem 30 października 1950 r. w złotych dotychczasowych. Przepisu o przeliczeniu z urzędu nie stosuje się, gdy już istnieje